

[Indenrigsministeren.]

Udtryk for, at de paagældende Vælgere er indstillede efter det Parti, han slutter sig til, skal kunne bruges saaledes, som Vælgere ønsker det. Heroverfor vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at saadan vil det ogsaa fortsat være, i den Henseende sker der ingen Ændring fra den nuværende Lov til det, der her foreslaas. De Stemmer, der falder paa en Mand, der slutter sig til et Parti, kommer selvfølgelig Partiet til gode. Jeg maa angaaende alt dette give det ærede Medlem Hr. Krag Ret. Jeg synes, det er rigtigt, at Partierne maa kunne frigøre sig for Kandidater, som søger at snylte paa dem.

Det ærede Medlem Hr. Krag mente dernæst med Hensyn til Bestemmelserne i Lovforslagets § 90, at Kravet om Folkeafstemning burde kunne tilkendegives ved hemmelig Afstemning. Jeg tror ikke, det ærede Medlem helt har tænkt dette Forhold igennem. Det, der her foreligger, kan jo ikke sidestilles med et Valg. Her er overhovedet ikke, ligegyldigt hvilket System man faar frem, Mulighed for at hemmeligholde Vælgerens Stilling, for selve dette, at han møder paa Valgstedet, giver jo Oplysning om, at han ønsker, der skal være Folkeafstemning. Det kan i og for sig være lige meget, om han skal underskrive et Krav eller sætte Kryds paa en Stemmeseddel, for dette, at han melder sig paa Stemmedet, er jo Udtryk for, at han kommer for at forlange Folkeafstemning. Altsaa Hemmeligholdelse er det ikke muligt at opretholde her. (*Christmas Møller*: Det er ligesom ved Grundloven nu). Akkurat!

Det ærede Medlem Hr. Krag henstillede, at man overvejede, om der ikke burde foretages Indskrænkninger i Valgretten for dem, der faar Socialhjælp af forskellig Art. Jeg vil nødig gaa nærmere ind herpaa, fordi jeg egentlig har vanskeligt ved at tro, at det ærede Medlem mener dette saa alvorligt. Jeg maa ogsaa erindre om, at det ærede Medlem jo selv i 1933 ved Socialreformens Gennemførelse var med til at godkende Forholdene, som de er paa dette Omraade. I øvrigt vil jeg gerne tilføje, at de Tal, det ærede Medlem i denne Forbindelse nævnte, ikke er rigtige. Det ærede Medlem nævnte, hvor stort et Beløb det drejer sig om for deres Vedkommende, der faar egentlig Fattighjælp, og som derfor taber Valgretten. Men jeg minder om, at foruden dem er der jo en Del, der faar Kommunehjælp under saadanne Former, at de ogsaa taber Valgretten, og jeg gør opmærksom paa, at det Beløb, det drejer sig om for

disses Vedkommende, er større end det Beløb, det ærede Medlem nævnte for deres Vedkommende, som faar egentlig Fattighjælp.

Det ærede Medlem Hr. Krag holdt derefter en, jeg kunde næsten sige spirituel Tale om de mange Fordelingsmetoder, som Lovforslaget indeholder. Det ærede Medlem har utvivlsomt Ret i, at dette er et uhyre interessant — jeg vil ikke kalde det Vildnis, for det vilde være uberettiget, men Materie at fordybe sig i. Men jeg viger tilbage for her i Folketinget at bede ærede Medlemmer tage en Redegørelse for den største Brøks Metode, den D'Hondt'ske Metode og Sainte-Laguë's Metode og disse Metoders indre Sammenspil. Jeg er fuldkommen sikker paa, at det ærede Medlem og jeg i Forbindelse med den fortrinlige Medhjælp, der staaer til Raadighed fra Statistisk Departement og Indenrigsministeriet, i et kommende Udvalg vil kunne klare os, hvad der i saa Henseende er det rigtige og hensigtsmæssige, og jeg tilsiger min bedste Medvirken i Forhandlingerne herom.

Alle Ordførere har beskæftiget sig med Reglerne i § 44 om, hvilke Krav der skal stilles for at kunne blive delagtig i Tillægsmandaterne. Jeg fik nærmest det Indtryk, at Indvendingerne ikke var særlig store. Jeg forstod det saaledes, at det ærede Medlem Hr. Krag dog ønskede en ret betydelig Skærpelse paa dette Omraade, og det ærede Medlem Hr. Gregersen brugte stærke Ord for at hævde, at de Betingelser, jeg her har foreslaaet, var alt for rigoristiske. Det sidste forundrer mig i og for sig ikke. Det ærede Medlem Hr. Gregersens Samfundsideal, politisk og økonomisk, er jo i Virkeligheden, at Samfundet opløser sig i Atomer, et Slags Anarki. Men noget saadant er jeg ikke Tilhænger af, og derfor rører det ærede Medlems stærke Ord om, hvorledes frie Strømninger bliver holdt nede, mig ikke; det lyder efter min Mening ganske uægte. Jeg ønsker, at Valgloven skal være saadan, at hvis en nogenlunde betydelig lokal Gruppe af Vælgere ønsker at sætte en Mand ind i Rigsdagen som deres Repræsentant, skal de kunne gøre det, og jeg ønsker, at hvis en idémæssig Retning opstaaer med et nogenlunde betragteligt Antal Tilhængere Landet over, da skal den kunne repræsenteres paa Rigsdagen i Forhold dertil. Men der maa være en vis Grænse, hvad ogsaa hidtil alle her i Rigsdagen har erkendt. For at sige det rent ud, jeg er ikke Tilhænger af, at hvis en Retning danner sig, der f. Eks. har 4—5 Vælgere i hver almindelig Kommune, saa er det en Menneskeret for de paagældende, at der sikres dem en